

TĖVIŠKĖS AIDAI

KALĖDŲ SVEIKINIMAI

Jau artinasi Kalėdų šventės. Savo gimines, draugus, artimuosius, organizacijos savo narius pasveikinkime per "Tėviškės Aidas". Trumpas, tradicinis sveikinimas tik \$10, atsiunčiant kartu su sveikinimais, kurie bus atspaudinti "T.A." Kalėdų laidoje. Nelaukime paskutinės dienos, jau dabar iš anksto atsiųskime sveikinimus ir rūpesčiai dings.

Nemažas skaičius "Tėviškės Aidų" pasiekia Lietuvą ir kitus kraštus. Jūsų sveikinimus "Tėviškės Aiduose" skaitys Jūsų giminaičiai bei pažįstami.

Apmokėtus sveikinimus atsiųsti iki gruodžio 1 d., nes juos reikia sugrupuoti prieš leidžiant į kompiuterį.

"Tėviškės Aidų" Redakcija ir Administracija

Nr 46 (2226) 2000 m. lapkričio mėn. 21 d. Eina 45-tus metus

Melbourne

Argi nereikėjo išvaduoti iš pančių

"Pančiai geležiniai mus rišti kada bepaliaus?" - dūsauja poetas. Visokių tų pančių yra. Tačiau vienaip ar kitaip - jie mena nelaisvę, priespaudą, vergovę ir prievartą. Vienus pančius savo valia, savanoriškai užsidedame patys sau, kitais mus surakina svetimi ir savi. Ir ne tik pančiais, bet dar sunkesnę vergovę ir pažeminimą liudija geležinės grandinės, mūsų laikais labai rafinuotai ir grakščiai atrodantys - moderniškai, dažnai net blizgi ir su automatiniais užraktais antrankiai.

Anuomet Kristus, šeštadienį mokęs sinagogoje žmones ir pamatęs ligos visiškai sutrauktą, negalinčią atsitiesti ligonę, tarė: "Moterie, esi išvaduota iš savo ligos!" Jis uždėjo ant jos rankas, toji bemat atsitiesė ir ėmė šlovinti Dievą. (13, 12-13). Koks džiaugsmas šiai pagydytai moteriškei, kuriai per 18 metų nepadėjo jokie gydytojai, jokie kerėtojai ir užkalbėtojai. Čia susiduriame ne tik su pagiežinga sinagogos vyresniųjų laikysena: "Dirbamos šešios dienos. Ateikite jomis ir gydykitės, o ne per šabą!" (13, 14), bet ir su ypatinga vergovės rūšimi, ypatingu nelaisvės būdu, kurį minios akivaizdoje netikėtai atskleidžia pats Jėzus Kristus: "Argi šios Abraomo dukters, kurią šėtonas laikė sukaustęs jau aštuoniolika metų, nereikėjo išvaduoti iš pančių šabo dieną?" (13, 16). Ne kalėjime, ne rūsyje, ne lageryje moteris buvo laikyta, bet ją laikė nematoma ir neužčiuopiama mirtingajam ranka. Šėtono pančiai pranoksta visas geležines ir plienines grandines, visas pakulines ir linines virves, visus retežius ir antrankius. Tai sunkiausia ir baisiausia nelaisvė. Tai didžiausia, kokia tik gali žmogų ištikti pražutingiausia vergovė.

Būti vergu? Kas nori? Juk kai kuriuos vergus perka už pinigus, kitus nesunkiai nusiperka pagyrimais. Vergiška žymė yra ta, už kurią sumokama tokia kaina, kad žmogų galima nusipirkti (Ruskin). Išties laimingieji vergai buvo ir yra atkakliausieji laisvės priešai. Šia tiesa galėjome įsitikinti visų režimų ir priespaudų metais. Gerai pasakė Vincas Krėvė: Jei svajoji tik apie auksą ir sidabrą, apsirikai pasirinkti kelią. Reikėjo pasirinkti vergo kelią, nepažįstantį gėdos, nesuprantantį laisvės, ir viso, ką ji žmogaus sielai teikia.

Kam iki šiolei vergavau? Savo geram apetitui, skaniais valgiais apkrautam stalui, gražiam drabužiui ar gražiai moteriai, mokačiam mane gražiai pagirti veidmainiui, viendienį iš trapios žolės nupintam garbės vainikui,

Kun. K. AMBRASAS, S.J.

apsunkinusiame sielą ir kišene pinigui, o gal vaikiausi nepagaunamą kaip plaštakės ore - kokią nors ligustą neįgyvendinamą svajonę?

Kokios mano rankomis nusikaltosios grandinės ir pančiai? Kokiomis ydomis, savo potroškiais ir juodaisiais polinkiais suvirinau tos savo nelaisvės grandinės žiedus, kad taip ligi šiolei nepajėgiu jų niekaip nudilinti nei dilde, nei

metalo pjūkle, nei kitu prietaisu? Alkoholis? Seksas? Rūkalai? Narkotikai? Gobšumas? Pavydas? Apkalbos? Pyktis? Tai kas?

Viešpatie! Už tiek man steiktų dovanų, už tą begalinį ir neribotą mano artimųjų ir tavo asmeninį su Mergele Marija rūpestį, už tuos metus, kurie prabėjo kur kas greičiau nei vanduo upėje, nei paukščio skrydis ore, greičiau nei priekalo ar varpo garso aidas pamiškėje? Aš drįsau atsimokėti aplaidumu ir nusikaltimais.

TOS DIENOS NIEKAS NEŽINO

Viltis yra biblinė dorybė. Bendrąja prasme viltis reiškia pasitikintį laimingos pabaigos laukimą. Bibline prasme viltis yra kupinas pasitikėjimo laukimas, viliantis Dievo karalystės, taikos ir teisybės viešpatavimo Dievo tautoje. Viltingas žmogus tikisi dalyvauti toje Dievo karalystėje.

Kokia yra Biblijos viltis? Jai visų pirma būdinis tvirtas tikėjimas, kad Dievas jau "parodė savo rankos galybę". Ši galinga ranka buvo gelbėjanti, per tai pasireiškė nenugalima Dievo meilė. Šią meilę Dievas ne kartą parodė savo tautos istorijoje. Jei viskam vadovauja toks Dievas, jo žmonėms belieka tikėtis tik pergales.

Šventajame Rašte randame

dveją perspektyvą: žvilgsnį, tikėjimu nukreiptą į praeitį, ir žvilgsnį, tikėjimu nukreiptą į ateitį. Izraelis švėsdavo minėdamas galingą Dievo veikimą vaduojant tautą iš tremties - Jo "didybę, galingai pakeltą ranką, jo ženklus ir darbus" (1st 11, 2). Todėl pranašai galėjo pasitikėdami skelbti apie ateitį: "Savo žemėje jie gyvens saugiai ir žinos, kad aš esu Viešpats" (Ez 34, 27).

Krikščionys panašiai mini Velykų slėpinį: "Esame nuteisinami dovanai jo malone dėl Kristaus Jėzaus atpirkimo" (Rom 3, 24). Gelbstinčios Dievo meilės paženklinta praeitis laiduoja išganingą ateitį, taip pat pažymėtą Dievo meile "per mūsų Viešpatį

Jėzų Kristų, per kurį tikėjimu pasiekiamo tą malonę, kurioje stovime ir didžiuojamės Dievo šlovės viltimi" (Rom 5, 2).

Abiejuose šiandienos skaitiniuose, tiek pranašo Daniello knygoje, tiek Morkaus evangelijoje, kalbama apie ateitį. Todėl svarbu turėti omenyje tą dvejoją biblinę perspektyvą, susiejantią ateitį su praeitimi. Ši ateitis kyla iš dieviškąja veikla paženklintos praeities. Pranašo Daniello knyga buvo parašyta nuožmaus žydų tautos persekiojimo metais. Pagonis imperatorius norėjo primesti Dievo tautai pagoniškus papročius. Šventykla buvo užimta ir išniekinta, o daugelis žydų atsimetė nuo tikėjimo (plg. Dan 11, 31-32). Dauguma išrinktosios tautos žmonių prarado viltį sulaukti išgelbėjimo. Gyvenimas atrodė esąs tuščias ir niūrus. Tačiau įkvėptasis autorius tiki, kad turi būti išganinga ateitis, nes Dievas visuomet gelbėja. Atsižvelgdamas į tai, pranašas rašo apie viltį: "tauta bus išgelbėta". "Išmintingieji švytės dangaus skliauto spindesiu", - pranašauja įkvėptasis autorius.

Šis transcendentinis išganingos ateities siekis užgožia įprastinį laiką ir istoriją. Tokia galinga vilties išraiška tapo įmanoma tik dėl tvirtai tikint mylinčiu ir gelbėjančiu Dievu. Evangelijos skaitinyje Jėzus taip pat kalba apie Žmogaus Sūnų, ateisiantį "su didžia gاليا ir šlove". Žmogaus Sūnus ateina galutinai įkurti Dievo karalystę ir išganyti savo tautą.

Bažnyčia primena mums, kad ši viltis nėra vien maloni paguoda, padedanti pamiršti šiandienos negeroves. Priešingai, ši visa pranokstanti viltis turi suteikti gilesnę prasmę dabarčiai. Nes tasai, kuris turi ateitį, yra jau atėjęs. Tai bus galutinis patvirtinimas pasauliui, jau palieštam gelbėjančios Dievo rankos. Mums tenka užduotis gyventi ir tikėti tuo. Nes Jėzus ateis dėl tų, kurie jo laukia. Jis ateis dėl tų, kurie viliasi, kadangi įtikėjo.

Bažnyčia skelbia paruziją, antrąjį Jėzaus Kristaus atėjimą,

(Nukelta į 4-tą psl.)

Skulptūra 1863 metų sukileliams ir jų vadui Povilui Červinskiui, Užpaliai, Utenos aps. 1984.

Sveikinimas saviesiems, svečiams ir bičiuliams

2000 METŲ RUGSĖJO 10 DIENOS AKISTATOJE RANKŠLUOSTIN ĮAUSIU...

...Ne vienas prisimename dainą: "Rankšluostin įausiu Lietuva Tėvyne, tu - didvyrių žemė, mes - tavo vaikai". Iš sostinės, kitų miestų ir kaimų, iš Dzūkijos, Aukštaitijos, iš daugelio gimtosios žemės pašalių išsklaidė, ištaškė kaip vėjas lapus, kaip vanags išvaikė mūsų žemės vaikus po visus žemynus. Atpūtė laiko negandos ir pražūtinga santvarkų kaita nemaža jų Klevo lapo šalin, kur prabėgo ne tik vieneri metai. Jau spėjo greičiau nei Nemuno, šv. Lauryno upių vanduo nusrūti visas pusišintis.

Atrodo, vakar užvakar iš Verduno pašonės ant pečių nešė lietuviai medinį kryžių prie naujos, ką tik vargais negalais pasistatytos

bažnyčios, išaugusios pelkės vietoje. Tas kryžius ir šiandien tebestovi - ateivių vargo, kančių, ašarų ir trumpų džiaugsmų simbolis.

Jo papėdėje per tiekias metų kadaise atvažiavę jauni ir žvalūs, jau palinko, pražilo. Čia, ilgų žiemų ir drėgnų pavasarų saloje, spėjo užgimti ir užaugti jų vaikai, kai kurie jau net proanūkų sulaukė. Čionai jie išaudė ne vieną trintų rankšluostį, šešianytes drobes. Čia savo taupumu, prakaitu susirentė naujas pirkias, susisuko jaukias gūžtas, prisisodino rūtų mėtų ir bijūnų darželius. Iš čia jie rašė vyriausybei, atstovyboms ir prezidentams raštus, daužė jų slenkščius, siuntė šimtais siuntinių

tiems, kurie alko ir mirė iš bado Sibire, guldė kaulus Urale, kentė reumatizmo sukamus kaulus, leido mirtim alsuojančias dienas naktis kameroje ir karceriuose. Į jų gyvenimo rankšluostį jaustas ne tik neužgesęs tėvynės ilgesys, vaikų ir anūkų godos, daugelio lūkesčiai ir teberusenančios viltys tikroju Lietuvos atgimimu.

Prabėgo tas laikas kaip viena diena, kai 1950 m. rugsėjo 12 d. T.Jonas KUBILIUS įkūrė parapiją, o 1955 m. balandžio 3 d. kardinolas Paul-Emile LEGER pašventino bažnyčią.

Todėl dėkingi tiems, kad rūpinosi šiais maldos namais, kad čia giedodo, dirigavo, meldėsi, puošė, valė ir prižiūrėjo, kad vaikučius krikštijo, mokė katekizmo, Sutvirtinimo Sakramentą teikė,

tuokė ir lydėjo į amžino poilsio vietą. Dėkojam kalvas gėrybių pagaminusioms ir kalnus lėkščių išplovusioms šeiminiškėms, ypač tiems, kurie iš penkių savaitinių algos dolerių po vieną aukojusiems bažnyčios, klebonijos statyboms. Su pagarba minime visus mus aplankiusius svečius, vyskupus, kunigus, Tėvus jėzuitus, dirbusius Aušros Vartų ir jų žmonių sielų labai, lietuviškos kultūros platintojus, renginių ir visokiausių suėjimų organizatorius, mėginusius mūsų gražių tradicijų ir papročių dvasią gaivinti, šokiu ir daina, eilėraščių ir liuanistinės mokyklos pamokomis savosios kalbos neužmiršti. Dėkojame visiems, kurių triūsu, prakaitu, kaštu ir rūpesčiu dar ir šiandien tebestovi atjaunėjusi, apsilavusi bažnyčia, ir nūnai tadicijos. Dėkui ir tiems, kurie ir po mūsų ateis, melsis ir palaikys tą dvasią, atsivežtą iš ten, kur "Bėga Šešupė, kur Nemunas teka..."

Visais Jumis džiaugiamės, dėkojame už apsilankymą ir kuo nuoširdžiausiai už Jus meldamiesi, spaudžiame ranką. Telydi Dangus Jūsų darbus, namus ir kelius.

**T.Kazimieras Ambrasas
Monrealis**

kuriame atsispindi tik ištis svarbūs dalykai. Nebūtinai labai dideli, kartais gyvenime viską lemia ir keičia net smulkmenos. Vienas negeras žodis, atsainus mostas, piktas žvilgsnis, pernelyg reiklus klausimas. Svarbu gali būti ir tai, ko nepadarėme - neužjautėme, nesiklausėme, netikėjome, neatleidome, nepastebėjome. Gerai, jei dar galime tai pakeisti.

"Kauno diena"

Amžinybės veidrodis

Daiva VALEVIČIENĖ

Žmonės dažnai elgiasi taip, tarsi jų lauktų visa amžinybė. Veltui švaisto savo dienas, valandas ir minutes. Vėlesniam laikui atidėlioja svarbius sprendimus gyvenimo permainas, mėginimus įgyvendinti pačias didžiausias svajones. Atrodo, kad tik kasdienybės smulkmenos negali palaukti, o kitką vėliau suspesim.

Kitais metais viską matuoti susiprantame tik stipriai sukręsti. Didelės nesėkmės, ligos, kieno nors netikėtos ar ankstyvos mirties. Staiga suvokiame, kad norime gventi kitaip. Viena pašnekovė pasakojo, kad savo požiūrį į gyvenimą visiškai pakeitė po jaunesniojo brolio mirties. Anksčiau vis svajodavo kaip gyvens kiek paauginusi savo mažus vaikus: keliaus, bendraus su kiek primirštomis vaikystės draugėmis, pieš kreidelėmis, užaugins nepaprastą retų veislių vaismedžių sodą, po langais sukurs tokį gėlyną, kuriame visą vasarą kasdien prazjstų naujas augalėlis. Stovėdama prie dar prieš kelias dienas sveikutėlio 27 metų vyro kūno, prisiekė, jog nieko nebeatidėlios.

Nejaunas vyras, vedėsi per miestą du mažus berniukus ir leido šiems viską šūkauti, bėgioti po vejas, kaišioti rankas į fontano vandenį, teškentis po balas. Paskui jie sėdėjo kavinėje, mažieji beveik prausėsi ledais, o vyriškis į viską žvelgė užgesusiomis akimis. Jo skruostu riedėjo sąsara. Vėliau paaiškėjo, kad jis - vienintelis mažųjų globėjas. Sirguliavo pats ir slaugė sirgusius vaikaičius, o jo žmona su vienturčiu sūnumi ir marčia automobiliu skriejo į šios tėviškę bulvių kasti.

Dabar jam prieš akis vis stovi sūnus, kuriam drausdavo ilgai lauke

lakstyti, prie mokslų griežtai lenkdavo. Dėl jų ir nuo vedybų ilgai atkalbinėjo. Marti gal būtų spėjusi savo vaikus bent iki mokyklos paauginti. O kiek gerų žodžių jis savo žmonai nepasakė, manydamas, kad tai tik nereikalingi pliauškalai. Vyras turi būti santūrus, griežtas. Ne liežuvio malti, o rūpintis, jog ūkyje tvarka būtų ir namie visko pakaktų. Bet ką jam dabar su savo jausmais daryti? Jau nebebus progos sūniui pasakyti, jog ne visad teisus buvo reikalaujamas tvarkos ir paklusnumo. Pagirti marčios, jog ši taip kantriai savo mylimojo laukė. Paglostyti žmonos peties ir pasakyti, jog tebemato ją tokią, kokią pamilo, o jos geros raukšlės yra gražios.

Iki šiol sunkias mintis šalin veja jaunas vyras, kuris prieš dešimtį metų, dar vaikišgalis būdamas, lėkė slidžiu keliu tėvo mašina ir jos nesuvaldė. Tąkart šalia jo sėdėjo mylimoji. Dabar jų vaikai tikriausiai būtų galėję eiti į mokyklą.

Grauziasi motina, paskutinę akimirka uždraudusi dukrai aplankyti armijoje tarnavusį vaikina. Jis, nesulaukęs žadėto dieną, pabėgo iš dalinio į artimiausio miestelio paštą. Pakeliui su kažkuo susimušė, vėliau dar išgėrė ir naktį, lipdamas per tvorą atgal į dalinį, nepatikėjo sargybinio grasinimais. Šis buvo jaunas ir labai išsigandęs. Niekas negali pasakyti, kaip būtų susiklostęs gyvenimas, bet dabar motinai atrodo, jog vieniša likusi dukra žvelgia į ją su priekaištu.

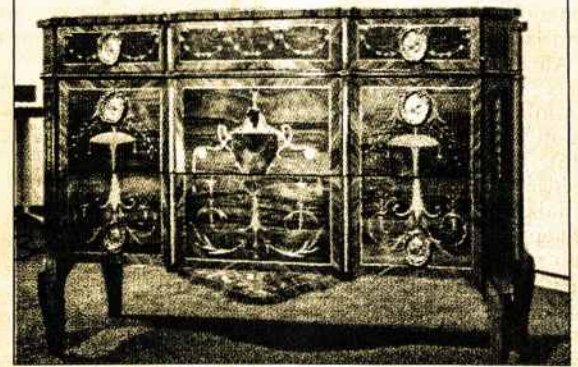
Sunkiomis akimirkomis atsigręžę į praeitį, žmonės dažniausiai prisimena ne materialius dalykus. Ir apgailestauja praradę kažką neapčiuopiamo, sunkiai įvardijamo. Ryšį su kitu žmogumi, jausmą, kuriam neleido išsiskleisti. Napatirtą, ar iš kieno nors atimtą, džiaugsmą. Vaiko pasitikėjimą.

mylinčiojo patiklumą ir atsidavimą. Tik gal galėtume atsigręžti į savo gyvenimą dažniau, nelaukdami, kad koks sukrėtimas paskatintų tai padaryti?

Panorėję tikrai galime ir šiek tiek geranoriškiau žvelgti į aplinkinius. Ir elgtis tarsi jie būtų kuo nors mums nusipelnę. Taip, kaip mokame, kai norime kam nors palikti gerą įspūdį ar net įsiteikti. Tik čia nesitikėtume jokios naudos ar atsako. Mokytumėmes kiekvieną akimirka būti šiek tiek atidesni aplink esantiems, taptume jautresni kito savijautai. Ir gal būt kada nors turėtume mažiau progų gailėtis.

Vėlinių diena kupina prasmės. Kiekvienam gal skirtingos. Bet visiems ji yra ir amžinybės veidrodis,

LENKIJOS TOLIAU IEŠKOMA GINTARO KAMBARIO

Kai kurios originaliojo Gintaro kambario dalys yra išlikusios.

AP nuotr.

Aukštutinės Silezijos vaivadijoje radarais bus pradėti tirti senovinės Bolkovo pilies požemiai. Šių tyrimų tikslas - nustatyti, ar po žeme nėra istorikams nežinomų patalpų.

Prasideda dar vienas garsiojo Gintaro kambario paieškų etapas. Šių metų birželio mėnesį pasirodė Lenkijos istoriko Stanislawo Jano Stulino knyga, kurioje buvo iškelta hipotezė, kad unikalųjį kambarį 1944 metais naciai paslėpė Bolkovo pilies požemiuose.

Lenkų mokslininkas savo knygoje analizuoja paieškas, kurios vyko Lenkijoje, Vokietijoje ir buvusios SSRS teritorijoje. Jis pateikia Bolkovo gyventojų Czeslawo H. Prisininimus, kuris iš vienos vokiečių po karo sužinojo, jog 1944 metų lapkritį į Bolkovą atvyko kelios dešimtys sunkvežimių iš

Karaliaučiaus.

Iš pradžių jie stovėjo miestelio turgaus aikštėje, o paskui nuvažiavo į pilį. Saugantys sunkvežimius vokiečių kareiviai smalsiems vokiečių tautybės gyventojams aiškino, jog mašinos yra Karaliaučiaus muziejaus eksponatai. 1973 metais Czeslawas H. susipažino su vokiečiu, lydėjusiu sunkvežimius į Bolkovą, kuris patvirtino, jog krovinį sudarė gintaro gabalai.

1977 metais viena čekų šeima, kuri karo metais glaudėsi Bolkove, taip pat sakė, jog 1945 metų kovo mėnesį į miestelį atvyko sunkvežimiai iš Rytprūsių, kuriuos saugojo SS kareiviai.

Istorikas S.J. Stulinas mano, kad gyventojų pasakojimai yra tikri ir patvirtina, jog naciai kažką paslėpė

(Nukelta į 4-tą psl.)

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation
LEIDŽIA AUSTRALIJOJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ
FEDERACIJA

Redaktoriai: Edvardas Šidlauskas ir Valentinas Čižauskas.
Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45 dol., Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$120 Aust. dolerių. Atskirams numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožiūra.

Kažtik rašiau apie JAV rinkimus ir rūpesčius ir apie naują mūsų valdžią Vilniuje. Dabar eilė pažiūrėti, kas vyksta Rusijoje, su kuria, norime ar ne, Lietuvoje tenka ir teks gyventi kaimynystėje ir santykiu.

Naujas vadas

Pereitų metų rugpjūčio mėnesį Jelcin'as paskyrė buvusį KGB agentą V. Putin'ą į min. pirmininko vietą. Šių metų sausio mėnesį jam perleido prezidentiją su sąlyga, kad jis nepersekos buvusio prezidento ir jo "artimųjų" dėl jų ekonominių nusizengimų. Betgi tą naują prezidentą turėjo išrinkti žmonės, kurie jo visai nepažinojo. Putin'as surado išeitį: pasiuntė kariuomenę užimti Čečėnija, kur rusai prieš 4 metus gėdingai pralaimėjo. Rusų tauta tą invaziją sutiko su dideliu entuziazmu. Naujam vade ji lyg ir surado, ko ilgėjosi: Rusijos gynėjų ir jos galybės atstatytojų. Kovo mėnesį Putin'as laimėjo prezidento rinkimus didele balsų persvara.

Per sekančius 3 mėnesius naujas valdovas palaužė Dūmos opoziciją, reformavo federacijos tarybą, sumažino gubernatorių galią paskirdamas sričių viršininkus, įbaugino laisvą, bet jam nepalankią televiziją, o po to ėmėsi purtyti Rusijos milijonierius, kurie jautėsi saugūs prezidentaujant Jelcinui ir yra paėmę į savo rankas didžiausias šalies įmones išnaudodami korumpuotą privatizaciją. Užteko prezidentui pagrasinti, kad valdžia gali iširti jų praturtėjimo nelegalumą, kad tie turtuoliai pradėtų paklusniai tarnauti. Taip per rekordinį laiką Putin'as suėmė visą valdymo galią į savo rankas.

Užsienio politikoje jis irgi nemažai atsiekė aplankydamas didesnių Europos valstybių sostines, Kiniją, Š.Korėją ir Libiją, išreikšdamas Maskvos nepritarimą JAV priešraketinės sistemos įrengimui. Nors V.Putin'as yra dirbęs tik slaptose tarnyboje, savo sugebėjimu jis pralenkia JAV naują prezidentą, kuriam teks derėtis su

RUSIJA

Rašo dr. J. KUNCA, M.D.

Kremliaus vadu netolimoje ateityje. Naujo Rusijos vado tikslas, pagal jo žodžius, yra įvesti administracinę tvarką, pagerinti ekonomiką, perorganizuoti kariuomenę ir atgauti Rusijos prarastą pasaulinės galybės vietą.

Šalies ekonomija

Po Sovietų Sąjungos subyrėjimo krašto ekonomija staiga pablogėjo net 45 proc. BVP yra 10 kartų mažesnis už JAV. Tik 1999 m. jis pradėjo pamažu augti. 70 proc. industrijos mašinų yra pasenusios. Investicijos sumažėjo 10 kartų. Užsieniečiai nepasitiki ir beveik neinvestuoja, o rusai kas mėnesį išsiunčia į užsienio bankus apie 2 milijardus dolerių. Dėl to atsirado daug bedarbių. Gyvenimo lygis nukrito daugiau negu kada nors laike 300 metų Rusijos istorijoje. Pats Putin'as teisingai pastebėjo, jog Rusija gali atsidurti trečios kategorijos valstybių tarpe. Dar jis pridūrė, kad būtų klaida nepripažinti komunistinės diktatūros atsiekimų, bet dar didesnė klaida būtų pamiršti, kokią kainą už tai sumokėjo tauta ir kraštas. Pagal naują vadą, praicitų 15 metų, kol Rusija pasivytų V.Europą, jei BVP kas met augtų po 10 proc. Deja, tokio prierauglio tikėtis vargu galima. Tiesa, naftos kainų pakilimas nemažai padidina šalies įplaukas. Bet kiti Rusijos produktai, kaip mediena, geležies rūda ir popieriaus gaminiai neturi paklausos. Čečėnijos karas kainavo daug milijardų, o tikros pergalės dar nėra. Ar rusai ilgiau remis šitą akciją? Nepasitenkinimą kelia nemažėjantis skurdas. Bet kol kas Putino populirumas dar viršija 60 proc. Tik ilgai delsti su ekonominio klausimo sprendimu jis negalės. O ekonomijos lygio pakėlimui reikalingi užsienio kapitalai. Rusai jų nori, bet 87 proc. gyventojų yra prieš svetimtaučių prėmimą didesnių rusų pramonės įmonių. Čia

prezidentas susidurs su kebliausia šalies problema, su kurios sprendimu bus surišta jo politinė ateitis.

Kariuomenė

Dėl pinigų ir drausmės stokos Rusijos karo pajėgos yra prastoje padėtyje. Nėra pakankamai lėšų atominių raketų ir laivų išlaikymui. Dėl to planuojama palikti tik 1500 branduolinių raketų, kad būtų galima blogiausiu atveju apsiginti nuo JAV ir Kinijos, jei tos valstybės užpuolų Rusiją kartu. Karių skaičius būtų sumažintas iki maždaug 1 milijono ir kartu pagerintas jų maistas ir apginklavimas.

Prognose

Atrodo, kad Rusijai nėra kito kelio kaip tęsti pradėtas reformas, bei tobulinant jų įgyvendinimą. Tai ilgas procesas. Tuo labiau, kad rusų tauta dar nėra pasiruošusi tokiam pokyčiam. Jei Putin'as savo elgesiu įrodys, kad jis to rimtai siekia ir užtikrins svetimų investicijų saugumą, norinčių investuoti toje šalyje tikrai atsiras dėl Rusijos žemės turtų apstumo. Bet kol kas visi laukia ir skolų nurašyti nežada. O tų skolų aptarnavimui reikėtų sunaudoti 80 proc. valstybės biudžeto. Rusijos ekonominis atsigavimas greičiausiai bus labai lėtas ir dar su sąlyga, kad šalyje išlaikys stabilumas. Rusų tauta ir politikai norėtų matyti atstatytą imperiją, aišku ir su svetimom žemėm. Bet Putin'as gal jau spėjo suprasti, kad to atsiekti jis negalės bent artimoje ateityje. Tik tai joku būdu nereiškia, jog Lietuvai įstojimas į NATO nėra reikalingas. Tik NATO gali užtikrinti mūsų valstybės saugumą. Be to niekas, net nei V.Putin'as negali numatyti, kas ateityje gali įvykti šitoje šalyje.

Jei Karaliaučiaus sritis sugalvotų atsiskirti nuo Rusijos Federacijos, rusų generalinis štabas būk tai yra numatęs siųsti į ten karines jėgas per Lietuvos pasienį. Bet jei Lietuva būtų NATO narė, Maskva taip neišdrįstų daryti.

KUO BŪTI?

Prieš seimo rinkimus Lietuvoje, gal kiek ir išvijoje, buvo jaučiamas žmonių pasimetimas, pasibaigiantis klausimu, už ką balsuoti? Ta nežinia, abejonės ir svarstymai jau praeityje. Seimas išrinktas, sudaryta nauja valdžia.

Vienkartinis pasimetimas ne toks jau baisus palyginus jį su nuolatinu, kuris jau kelia klausimą - kuo būti? Gal ne vienas dar prisimena apsakymėlį, spausdintą ir kai kuriuose mokykliniuose vadovėliuose, kuriame pasakojama apie laivų plaukus italų jaunuolių tarp daugybės įvairių tautų keleivių, besišnekučiuojančių darbo, uždarbio bei profesijų reikalais. Vienam iš jų parpo užkalbinti čia pat sėdintį ir tylintį jaunuolį. Į klausimą, kas jis esąs, jaunuolis ramiai atsakė: "Aš esu italas". Toks atsakymas aiškiai parodė, kuo jis pirmiausia save laiko, kam skiria pirmenybę. Šiandien kai kas jau gal sakyti, kad toks jaunuolio atsakymas dvelkia senove - mat dabar kiti laikai, kiti žmonės, kitos mąstysenos ir kitos pirmenybės. Deja, tai tik labai paviršutinis požiūris, nes kai viskas užkariama tiems "kitiems laikams", nenorom ir nejuociom atstojama už tikrovės ribų. O tikrovė yra ta, kad visame pasaulyje žmonės gina ir gerbia kas sava, įskaitant ir tautybę. Tai nepakeičiamas įgimto jausmo reiškinys. Būti kažkuo, kuo iš tikrųjų nesi - tik vaizduotėje teįmanoma. Nuvertinti prigimtine apraiška ir mėginti ją kuo kitu pakeisti ar bent sumenkinti jos reikšmę vargu ar bus kada įmanoma. Jei ir pasisektų sumaišyti viso pasaulio tautas, ilgainiui susidarytų kitos grupuotės, kad ir kitokiais vardais vadinamos, bet savos ir svetimos, kaip sava šeima ir svetimai, vietiniai ir atėjūnai, bendru darbu ko nors siekiantys ir dirbti trukdantys, ta pačia kalba, net ir tarpe, kalbantys ir kita, pripratę vienaip gyventi ir kitaip.

Kuo būti? Jau pats tokio klausimo kėlimas reiškia pasirinkimo galimybę. Kalbant apie tautybę, yra atveju, progu bei specialių aplinkybių, kuriose žmonės renkasi ir apsisprendžia, pvz. būti lietuviu ar lenku, vokiečiu ar prancūzu, čekiu ar slovaku. Tokie apsisprendimai kai kuriose vietovėse ar įtakose gali būti suprantami ir pateisinami. Visai kas kita, kai tautybė gretinama su kitais požymiais, pvz. pilytybe. Rinktis vieną iš tų dviejų skirtingų dalykų reikėtų nesupratimą. Gal dėl šito pertempto netikslumo nebūsime verčiami per daug rūpintis, tačiau įsisiūbavusiuose pasimetimuose vis aštriau rėžiasi pirmenybės klausimas. Dažnai jau susidarė įspūdis, kad Lietuvos visuomenė vis labiau nuteikiama atsisakyti savo tautybės pabrėžimo ir pratintis prie Lietuvos piliečio sąvokos priėmimo, neva derinantis prie Europos reikalaujamų normų. Sunku įsivaizduoti, kad taip iš tikrųjų yra, kai kitos Vakarų valstybės, neslopindamos savo tautinio bruožo, lengvai susitaria dėl naujų ryšių ir bendrumų. Mūsų šalis pataikavimas dažnai perauga į baimę ir menkavertiškumo pojūtį. Kad pilietiškumą norime išskirti, o tautiškumą menkinti, atrodo, yra kitos priežastys, keliamos dirbtinių vėjų, kad silpnėtume ir pagaliau

Rinkimų pamokos

Seimo rinkimai, apie kuriuos dar visai neseniai buvo skelbiamos gana skirtingos "pranašystės", jau praėityje. Jų rezultatai daug kam pasirodė kaip nemaža staigmena. Sunku pasakyti, ar kai kurios nepasitvirtinusios, bet spaudoje nuolat kartotos rinkėjų nuomonės tyrimų išvados liudija apie netobulą tokių tyrimų metodiką, ar priešingai - apie norą paveikti tą nuomonę kažkuriai politinei grupuotei palankia kryptimi. Dar įdomiau, kad staigmenos pateikiamos ir po rinkimų. Anaipol ne visos dabar iškilusios mįslės jau įmintos. Ne vieną iš jų pavyks atspėti gal tik po ilgesnio laiko.

Vis tik kai kurias rinkimų pamokas jau galima apibendrinti. Kaip ir buvo tikėtasi, gana daug balsų gavo labai susitelkusios "socialdemokratinės koalicijos" jėgos. Tačiau netruko paaiškėti, kad jų nepakanka, norint tapti padėties šeimininkais. Vargu, ar į šį susivienijimą įeinančios grupuotės tikėjosi, kad joms teks (bent jau pradžioje) tenkintis opozicijos vaidmeniu.

Šie rinkimai dar kartą patvirtino, jog niekada negalima nusiraminti, nuolat girdint teiginius,

kad sėkmė - jau garantuota. Geriausias pavyzdys - skirtinga socialliberalų, (dažniausia vadinamų "paulauskininkais") ir liberalų ("paksininkų") taktika. Pastarieji labai daug jėgų skyrė kovai vienmandatėse apygardose ir tapo šios kovos laimėtojais: liberalų atstovai jose gavo daugiausia balsų. Ši sėkmė dabar leidžia jiems imtis svarbiausio vaidmens.

Trečioji pamoka - daug kam netikėtai, triušinant centristų pralaimėjimas. Tačiau gilesnis žvilgsnis rodo, kad tokia pasekmė - visiškai suprantama. Centristų vadai, kaip jau ne kartą esame minėję, neturėjo jokios aiškesnės krypties ir pagarsėjo tik populistiniais, net nepradėtais vykdyti pažadais. Nors šioje grupuotėje yra ir tvirtų rinkos ekonomikos bei socialinių reikalų žinovų, tačiau ne jų balsas skambėjo garsiausiai. Kai prieš rinkimus buvo formuojamas vadinamasis "naujosios politikos" ketvertukas, centristų vadovai buvo įsitikinę, kad jie tebėra labai įtakingi ir populiarūs. Šiandien jų atsistatydinimas - neišvengiamas. Ką tik nuskambėjusi mintis, kad centristams derėtų prisijungti prie liberalų, yra labiausia logiška. Tai

leistų išvengti tolesnio blaškymosi. Mokslininkų analizė rodo, kad tiek liberalų rinkiminė programa, tiek ir jų kandidatų sąrašas parengtas labiausiai kvalifikuotai. Jokių nesuderinamų programinių nuostatų tarp liberalų ir centristų nėra. O politinių jėgų jungimąsi Lietuvoje galima tik sveikinti: 40 partijų laikai praėjo.

Yra daug priežasčių, kodėl Lietuvos visuomenėje prarado populiarumą apie tautiškumą ir kirkščioniškumą kalbėjusios jėgos. Tačiau pagrindinė priežastis - jų neprincipingumas ir neveiklumas. Kai didžiausia rinkėjų dalis išreiškia savo nepasitikėjimą, reikia pirmiausia ne rinkėjus kaltinti, o kaltininko paieškoti, žiūrinti į veidrodį. Kodėl neišnaudota puiki proga sukurti "Tautos sąjungą", galėjusią suvienyti tautinės ir patriotinės krypties jėgas? Ogi daugiausia todėl, kad dalis jų vadukų niekaip nepajėgė susitaikyti su mintimi, kad gali tecti atsisveikinti su "pirmininko" titulu. Kai kurie iš jų ramiai leido laiką, naudodami užsienio lietuvių suaukotus pinigėlius, ir jų dėka tikėjosi automatiškai patekti į Seimą. Ar pajėgs atspeikėti dabar, labai abejotina.

(Nukelta į 8-tą psl.)

(Nukelta į 8-tą psl.)

Atkurtos Lietuvos 82-trų Metų Kariuomenės Šventė

MES DAR TĖVYNĖS SARGYBOJE

Jau sulaukėme 82-sius mūsų Kariuomenės Šventės metus. Tačiau tas žvarbus rudens vėjas nudrasko paskutinius medžių lapus, kai žilabarzdžiai lapkritį sustingdo gamtos gyvybę, šio niūraus mėnesio 23 dieną minime Lietuvos Kariuomenės Šventę. Lietuvoje ją visada pakilia nuotaika švęsdavo jaunimas moksleiviai, studentija ir visa lietuvių tauta. Iškilmingų parodų metu su džiaugsmu, gelėmis ir vėliavomis tą dieną buvo sveikinami šauniai žygiuojantys mūsų kariai. Gruodu sukaustyta žemė dundėdavo po jų kojomis. Maršų garsai žadindavo jaunimo entuziazmą, uniformuotų karių gretos keldavo visus į nuotaikingą širdyse pasididžiavimą: tai mūsų kariai, tėvynės laisvę ginti buvo pilnai pasiruošę!

Atgimusios nepriklausomos Lietuvos kariuomenės savanoriai-kūrėjai, šauliai, pirmieji partizanai ir kariai iškovojo Lietuvos laisvę, kuria džiaugėmės 22 metus. Visi lietuviai savą kariuomenę labai brangino. Tik prisiminkime mūsų pulkus, išeinančius ar grįžtančius iš karinių puolimų - manevrų, miestų gatvėmis ir su kokių entuziazmu juos žmonės palydėdavo ir sutikdavo, ar - karo invalidų vėliavos nuleidimo IŠKILMES Kauno Karo Muziejaus sodelyje, kuriomis net svetimų valstybių atstovai būdavo sutavėti. Pagaliau ir privalomos karo tarnybos pašaukti jaunuoliai grįždavo namo apsišvietę, labiau pamilę tėvų žemę, išprusę liekni, tvarkingi, išmokę ginklą valdyti.

Prisimename 1939 m. spalio galę Lietuvos kariuomenės žygį į Vilnių. Pirmą ir paskutinį kartą Vilniuje - lapkričio 23 d. buvo atšvęsta Lietuvos kariuomenės šventė, jau kabant ant visos Lietuvos Damoklo kardui, tuo metu dar nežinant Vokietijos tauti ir Rusijos bolševikų slapto susitarimo, o vėliau - ir sąjungininkų vadų su Maskva slaptų sutarčių.

Tad tos slaptos sutartys labai sukretė lietuvių tautos gyvenimą ir Lietuvos valstybės pamatus, tačiau keičiasi laikai, keičiasi pasaulinė politika, keičiasi ir kovos taktika. Bet viena yra aišku, - be kovos ir aukų nebuvo laisvos Lietuvos ir be kovos amžiais jos nebus. Ir dar šiandiena tebegalioja mūsų kariuomenės "Tėvynės Sargyba".

Laisvės ir nepriklausomybės jokia tauta veltui negauna, kai ji yra svetimųjų pavergta ar okupuota. Laisvę reikia išsikovoti gyvybe ir krauju. Ateityje mes norėsime ar nenorėsime, bet turėsime turėti savo jauną kariuomenę, kurią jau mes šiandien turime Lietuvoje. Naujieji mokslo išradimai, naujieji ginklai kas kartą vis labiau pakeis kiekvienos tautos kariuomenės apsiginklavimą ir kovų taktiką.

Jei mes sakome, Vasario 16 Aktas - Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo, būtų likęs tik archyvų dokumentu, jei atkurtos Lietuvos kariuomenė nebūtų laisvės iškovojo, tad ir mūsų išėjimas LKVS "Ramovės" ruošiami Lietuvos Kariuomenės Atkūrimo minėjimai turi visuomet, kasmet išskirti mūsų kariuomenės laisvės kovas, kurį nors atskirą kovos epizodą, jos didvyriškus žygius, kad jaunieji Lietuvos kariuomenės kariai pasijaustų išdidūs savo tėvais, ryžtusi

Rašo Balys STECKIS

kovoti, aukotis ir dirbti dėl Lietuvos laisvės. Jaunoji Lietuvos kariuomenė kviečia "Ramovės" prelegentus, kad nurodytų ko iš paskaitų jie norėtų išgirsti, būtent patriotinius Tėvynės meilę uždegančius žodžius, kurie žadintų sąžinę, žadintų kovoti ir aukotis už Lietuvos tautą, o temų iš senos kariuomenės gyvenimo yra labai daug, labai reikšmingų labai įdomių!

Nepriklausomos Lietuvos Kariuomenės buvo leidžiami laikraščiai, žurnalai, knygos, kuriamos bibliotekos, karių švietimas, analfabetų mokymas, jaunuolių drausiminimas, patriotinis auklėjimas, fizinis lavinimas, sveikatos įstaigos, liginės. Visa tai turėjo didžiulę reikšmę. Lietuvos Kariuomenės prarasta Lietuvos Žemėlaipių gamyba, trianguliacijos tinklo suorganizavimas visoje Lietuvoje, įvairių specialistų - medicinos ir veterinarijos felšerių, sanitarų, lakūnų, pilotų, vairuotojų, elektrotechnikų, telegrafistų, telefonistų, motoristų radijos techniku, kalvių, ugniagesių ir kitų sričių specialistų parengimas buvo milžiniškas visam kaštui veiksmas. Puskarininkų ir karininkų mokymas įvairiuose kursuose ir mokyklose savo krašte ir užsienių, stipendijos medicininai veterinarijai, inžinerijai, technikai, chemijai, teisei, ekonomijai studijuoti ir tobulintis Lietuvos ir užsienio aukštesnėse mokyklose, tai buvo didžiulis visą Lietuvos pažangą keliantis veiksnys.

O kas parodė daugiausia pasiaukojimo už bendruosius visos tautos reikalus, ar ne kariai? Iš kur išėjo daugiausia kankinių už tautos laisvę, ar ne iš kariuomenės auklėtinių tarpo? Kas yra daugiau savanoriškai jų sudėjęs jei ne tikrosios tarnybos ir atsargos kariai? O tai juk yra jokiais medžiaginėmis metais ir jokia valiuta nepamatuojama tautos brangenybė, tai yra geriausia sėkla, iš kurios lietuvių tauta visada sėms jėgų kovoti už savo tikrąją laisvę ir už savo valstybės tikrąją nepriklausomybę. Tokios tad temos mūsų Lietuvos Kariuomenės Šventės minėjimams!

Dar aš ir šiandiena prisimenu kai "po 1940 m. birželio mėnesio įvykių mūsų patriotinė Lietuvos Kariuomenė buvo likviduota ir jos kariai buvo išblaškyti. Po to per eilę metų jie buvo mėtomi ir blaškomi, kaip jokios kitos profesijos lietuviai. Vėliau buvo Lietuvos Tarybinės vyriausybės sudaryta jau pagal komunistinę sistemą nauja kariuomenė ir pavadinta LTSR-kos Liaudies Kariuomenė.

Prisiminkime lietuvius karius, ištremtus į įvairiausias rusų koncentracijos stovyklas, paimti prievarta į raudonąją armiją, atsidūrusius rusų kalėjimuose ir Sibire. Vėliau Vokietijai okupavus Lietuvą mūsų kariai buvo paimti į vokiečių kariuomenę, tačiau ir ten Geštapo juos persekiojo ir kišo į kalėjimus. Ir dar vargo įvairių sąjungininkų belaisvės stovyklose ir dar daug kur kitur išblaškytų. Per šį paskutinį karą lietuvių karių yra žuvę taip pat daugiau, negu bet kurios kitos kategorijos mūsų tautiečių. Tik atsiminkime 2000 žuvusių pirmomis rusų-vokiečių

karų dienomis Lietuvoje: jie visi yra žuvę kaip kariai. O vėlesni buvę partizanai ? jų žuvusių apie 50,000 p.d), ar jie nebuvo tos pačios kariuomenės išauklėti ir daugiausiai tie patys kariai? Šiandiena aš drįstu tvirtinti, kad visi Lietuvos kariai, net visi mūsų vyrai kur jie bebūtų, Tėvynėje, Vakaruose ar Rytuose yra tautiškai ir valstybiškai tiek sąmoningi ir subrendę, kad jie net nediskutuoja savo tautos gelbėjimo klausimo. Jis jiems, kaip ir visai mūsų tautai yra visiškai aiškus ir be jokių diskusijų. Tiek daug mūsų buvusi Lietuvos Kariuomenė sudėjusi jėgų, tiek kovojusi, tiek aukų apturėjusi, tiek darbų atlikusi, tokią didelę kultūros vagą išvairiusi, tiek karių ir buvusių laisvės kovotojų partizanų išauklėjusi ir tiek yra daug palikusi pėdsakų visoje tautoje, Lietuvos Kariuomenė buvo visados reikalinga ir buvo naudinga! Taip pat bus ir ateityje. Jauna mūsų atgimusi Lietuvos Kariuomenė reikalinga ir naudinga!"

Lietuvos senosios ir jaunosios kariuomenės kariai dar ir šiandien įvairiose sąlygose, įvairiose aplinkybėse tebestovi Tėvynės sargyboje. Visų lietuvių yra rūpestis, kad jauna Lietuvos Kariuomenė eitų tais pačiais keliais kuriaisėjo mūsų senoji kariuomenė.

Dieve palaimink mūsų jaunutę Lietuvos Kariuomenę, kad ji ateityje iš praeities semtų stiprybės ir jėgų kovoti už tautos ir tėvynės - Lietuvos laisvę.

*Kapuose kryžių tiek daug,
Jums jų pritrūko
Nežinomi.*

*Visam plačiam pasauly daug kapų
O jums pritrūko
Užmiršti.*

*Ant kryžių daug vardų,
O jums pritrūko
Nežinomi
Tik Viešpaties žvaigždynuose
Jūs laisvi,
Tik Viešpačiui ir tėviškėje
Jūs šventi*

TOS DIENOS NIEKAS NEŽINO

(Atkelta iš 1-mo psl.)

liturginių metų pradžioje ir pabaigoje. Tuo norima pabrėžti, kad visa per liturginius metus apmąstyta Jėzaus istorija krypta į paruziją, taip pat kad Jėzaus atėjimas jau prasidėjo. Kalbant apie pasaulio pabaigą, neišvengiamai kyla klausimas: kada tai įvyks? Šiandienos Evangelijos ištraukoje šį klausimą užduoda Jėzaus mokiniai. Jėzus atsako, kad tos dienos niekas nežino, nė Sūnus, ją žino tik Tėvas. Ši Jėzaus teiginį nelengva suderinti su dieviškuoju visa žinojimu. Morkaus evangelija nuosekliai įveda mus į šimtininko tikėjimo išpažinimą: "Iš tikro šitas žmogus buvo Dievo Sūnus" (Mk 15, 39). Tai tas pats žmogus, Jėzus iš Nazareto. Jei jis iš anksto viską žinotų, ką tuomet reikštų žodžiai: "Jėzus augo išmintimi, metais ir malone" (Lk 2, 52). Kaip galėtų Avinėlis "imti valdžią ir turtus, ir išmintį" (Apr 5, 12), jei būtų juos jau turėjęs?

Jėzus sako: "Pasimokykite iš palyginimo su figos medžiu". Jis moko suprasti Dievo istoriją, kuri, panašiai kaip metų laikų kaita, yra nuolatinis artėjimas į paruziją. Paskutiniai laikai yra visuomet. Katastrofos taip pat turi prasmę: jos nurodo galimą ir iš tikrųjų būsimą žemiškųjų dalykų pabaigą.

"Tada žmonės pamatys Žmogaus Sūnų". Šis paruzijos laukimas persmelkia visą Naująjį Testamentą. Nedera sutaptinti paruzijos su galutine kosmine katastrofa. Debesys taip pat nėra tik meteorologinis reiškinys.

Paskutiniai laikai yra visuomet ir dabar. Pakanka blogų pranašų, idealizuojančių praeitį, dejuojančių dėl ateities chaoso ir nuosmukio. Čia verta prisiminti Jėzaus žodžius: "Danguis ir žemė praeis, bet mano žodžiai nepraeis". Visados bus Dievo tauta, klausanti Dievo žodžio ir jį priimanti. Kiekviena žmonių karta privalo savaip išsiaiškinti laiko ženklus.

"Bažnyčios žinios"

Kur baigiasi Vidurio Europa

Londone leidžiamas žurnalas "The Economist" š.m. leipos 29 d. laidoje išspausdino skaitytojo T. Wilbur laišką: "Keliautoja į rytus nuo Elbės kiekviename sekančiame krašte vietiniai gyventojai rimtai įtikinūs, kad jis tikrai dar yra Vidurio Europoje ir kad "Rytų Europa" yra kažkur, kad Eldorado, už kai kurių sienų dar toliau rytuose. Po to, kai Lietuva nutrūko no sovietų pasaito, paskelbė, kad "geografinis Europos centras" dabar yra netoli sostinės Vilniaus ir aišku - jame gyvena Vidurio europiečiai".

Į tokį pasisakymą tame pačiame žurnale š.m. rugpjūčio 12 d. laidoje Romoje gyvenantis Algirdas Žemaitis taip reagavo: "Thomas Wilbur šiek tiek sarkastiškai mini Lietuvos tvirtinimą, kad ji yra Vidurio Europos dalis. Lietuva savo šlovės zenite buvo didžiausia Europos valstybė. Lietuvos jogailaičių dinastija valdė didžiausias krikščioniškojo pasaulio karalystes. Be kitų vietovių, jie viešpatavo Lietuvoje, Lenkijoje, Bohemijoje ir Vengrijoje. Jų rūmus statė italai ir gamtovaizdžius planavo prancūzai.

LENKIOJE TOLIAU IEŠKOMA GINTARO

KAMBARIO

(Atkelta iš 2-tro psl.)

Bolkovo pilyje. Jis taip pat mano, kad Gintaro kambarys turėjo būti išvežtas iš Karaliaučiaus ne 1945 metais, o anksčiau.

Lenkų mokslininko nuomone, šį meno kūrinių galėjo paslėpti ne naciai, o su sąmokslu prieš Adolfą Hitlerį susiję žmonės, tarp kurių buvo Karaliaučiaus muziejaus direktorius Alfredas Rohde.

Kaip pasibaigs naujos Gintaro kambario paieškos? Šį kartą bus ieškoma zonuojant radarais ir naujausia gravimetrijos technika. Tačiau dar nežinia, ar ji padės surasti istorikams nežinomas patalpas, o jose - daugiau kaip pusę amžiaus ieškomą Gintaro kambarį. "L.R."

Lietuviai buvo įstikimi Romos katalikai ir kultūroje jautėsi esą Vakarų Europos dalis. Rusijos ir vėliau Sovietų Sąjungos okupacija nepadarė jų Rytų Europos dalimi, kaip Vengrijos ir Balkanų Turkijos okupacija nepadarė jų Mažosios Azijos dalimi".

J.B. - "T.Ž."

Tarp Atomo ir Virusų

V.L. MAČYS

Būtų naivu tikėti, kad Jordanas, Egiptas, Libija, Sirija, Irakas ar Libanas bei palestiniečių nuolatos verdantis katilas pamišo ar pamiš okupuotas žemes ar griaunamas namus, kad būtų daugiau vietos žydų emigrantams. Tai žydų vadovybė gerai supranta, bet vis dar galvoja, kad arabai yra arabai ir su AMERIKOS nuolatine parama tęsia savo agresyvią politiką, nekrepdama dėmesio į sutartis ar kitų šalių nuomonės.

Dėl savo tik jų pačių pasiteisinimui, Izraelis yra apsuptas nedarugiškų kaimynų ir savo egzistavimą turi pateisinti ginklais iš kurių, be pagrindinių karo priemonių, jie (sako) turi apie 200 branduolinių bombų ir visokių raketų, apie kurias arabų kraštai gali tik sapnuoti (kol kas). Nebūtų toli nuo tiesos sakant, kad gal tik Amerika gali prilygti ginklų kokybe ir įvairumu. Kad būtų geriau įsivaizduoti nuo ko Izraelis yra pasirošęs gintis, pažiūrėkime į patiektą sąrašą.

Izraelis - gyv. 5,5 mil. plt. 20 tūk. 770 km² gyventojų 1 km².262 Sostinė-Telaviv turi 5,882 gyv.per 1km². Pagal 1949 m. paliaubas tarp žydų ir arabų, į tą plotą neįeina okupuotos žemės-West Bank-gyv.(arabų) 1 mil. 350 tūk. plt. 5,870 km², Gaza Strip - 813 tūk.322 šimt plt. 363 km² ir Golan Heights (n.d.).

Egiptas - gyv. 62,4 mil. plt.1.00440km². 62 gyv. per 1km². Irakas - gyv. 20,6 mil. plt. 435 tūk. km² 47,5 žmonės per 1km².

Iranas - gyv. 64,63 mil. plt.1.6mil. km² 39 gyv. per 1km². Jordanas - gyv. 4,1 mil plt. 94,2 tūks. Km² 39 per 1km².

Sudanas - gyv. 30 mil. plt. 2,5 mil. km² 12 per 1 km². Algerija - gyv. 28,5 mil. plt. 2,4 mil. km² 11,3 per 1km².

Mauritania - gyv. 2,2 mil. plt. 1 mil 2,2 per 1 km². Yamen - gyv. 14,7 mil. plt. 528 tūks.km² 28 per 1 km².

Libya - gyv. 5,25 mil. plt. 1,76 mil. km² .3 per km².

Syrija - gyv. 15,45 mil. plt. 185 tūk. km² 83 per 1km².

Turint prieš akis 10 nedraugiškų kraštų, kurie "prilaiko" kad ir ne branduolines raketas bet su kuriomis gali pasiekti Izraelį, turintį plotą tik apie 21 tūkst. km² ir gyventojų tankuma per 1km² 262, kyla klausimas kiek raketų būtų reikalinga padaryti didelius nuostolius (ar beveik totaliniam sunaikinimui) tokiam mažam kraštui, kurio gyventojai yra sukonzentruoti daugiausiai miestuose? Pav. vien tik TelAviv yra beveik 6 tūkstančiai gyv. viename km².

Kur ir kam žydų karo vadai pasiūstų 200 branduolines raketas turint reikalą su kraštais, kurių bendras plotas yra virš 11,6 mil.km² (dėl įdomumo palyginsime tą 11,6 mil. km² su Australia - 7,7mil.km², Amerika - 9,363 mil. km² ar Indija 3,29 mil.km²). Kokį kraštą Izraelis nutars sunaikinti nerizikuodamas gauti atgal chemines ar biologines raketas ne tik iš numatytos aukos bet ir iš vienos ar kelių (iš tų 10 "draugiškų šalių"). Visiems yra aišku, kad arabų raketos nebus "voodoo adatos".

Nesinori tikėti, kad išvardintieji rizikuotų į totalinį vienas

kito sunaikinimą. Patiektos statistikos skaičiai ir plotai bei skaičius gyventojų per 1 km² patvirtina, kad nei "atomas" nei "virusas" nenorės karo. Būtų tik bepročių savižudybė panaudoti totalinius ginklus pasaulio dalies sunaikinimui. Viena yra aišku - nei žydai nei arabai nenaudos 200 branduolinių raketų bei cheminių ar biologinių (vargšo žmogaus branduolinis ginklas) ginklų.

Gal tik trumpo laiko klausimas kol minėti arabų kraštai turės branduolinius ginklus bei tolimo skrydžio raketas iš Rusų atominio šiuokšlyno ir Šiaurės Korėjos, kuri parūpina raketas Indijai ir Pakistanui. Ten skrupulų nėra - "Turi pinigų, turiu prekę". Ir nežiūrint į Amerikos grasinimų, Š.Korėja atvirai pareiškė, kad ji parduos raketas ir jei turės ir branduolinius užtaisus. Amerikos sekretorė, nežiūrint į jos šokius su Š.Korėjos vaikais, nieko galutinio neišgavo. Mes gerai žinome ką reiškia komunistinis pažadas.

Rusijos vadovai grežiasi į Aziją

Aktyvių, o kartais ir agresyvių užsienio politiką mėginantis vykdyti Rusijos prezidentas Vladimir Putin vis labiau kreipia savo žvilgsnį į Aziją. Jis pradėjo vizitą Indijoje, kur mėgins sutvirtinti "strateginę partnerystę" su daugiausia gyventojų pasaulyje turinčia demokratine valstybe.

V.Putin taps pirmuoju Rusijos vadovu, apsilankysiančiu Indijoje per pastaruosius aštuonerius metus. Tiesa, jis teigė, jog aštuonerių metų pertrauka nereiškia, kad Maskva pradėjo ignoruoti bendradarbiavimą su Indija. "Taip atsitiko paprasčiausiai dėl vidaus aplinkybių", - sakė prezidentas interviu, parodytame per didžiausius Rusijos televizijos kanalus.

Sovietmečiu dvi valstybės palaikė šiltus ir draugiškus santykius, Maskvai vis tiekiant Indijai ginkluotę. Tačiau pirmaisiais metais po Sovietų Sąjungos žlugimo Rusija visą dėmesį sutelkė santykiams su JAV ir Vakarų Europa.

1998 metais kilus Rusijos ekonominei krizei ir provokarietišką vyriausybę pakeitus "kietesne" administracija, imta dairytis į buvusius Maskvos sąjungininkus, taip siekiant subalansuoti santykius su Vakarais, Indija ir Kinija tapo pagrindiniais šių planų objektais.

Tiesa, V.Putin pabrėžė "strateginės partnerystės" su Indija, kuri bus sutartimi įforminta vizito metu, nelaikęs alternatyva Vakarams ar JAV. "Rusija tik sveikina gerėjančius Indijos ir kitų šalių, tarp jų ir su JAV, santykius", - sakė prezidentas.

Branduoline valstybe neseniai tapusi Indija mano, kad artimesni santykiai su Maskva sustiprins jos pozicijas tarptautinėje bendrijoje.

Kitaip nei pirmtas Boris Jelcin, kurio politiką itin dažnai lemdavo ideologiniai veiksniai, prezidentas V.Putin laikosi pragmatiškesnės linijos ir žiūri, kur Rusija galėtų gauti politinės ir ekonominės naudos.

Pirmajame 2000 metų ketvirtyje dvišalė prekyba tarp Indijos ir Rusijos išaugo 17,2

SUDĖTINIS MELBURNO BENDRUOMENĖS SUSIRINKIMAS - POPIETĖ

Rašo Alisa BALTRUKONIENĖ

Artėjant Sydnėje Krašto Tarybos narių suvažiavimui, turbūt pats laikas buvo sužausti ir Melburno Apylinkės Bendruomenės susirinkimą, kuris ir įvyko sekmadienį, spalio mėn. 29 d. 1:30 val. Melburno Lietuvių Namų Jubiliejinėje salėje. Į pakvietimą atsiliepė gana didelis tautiečių skaičius ir Lietuvių Namų Jubiliejinė salė beveik prisipildė.

Susirinkusius pasveikino Bendruomenės pirmininkas, teisininkas Andrius Vaitiekūnas. Jis paaikino, kad šitas susirinkimas yra sudėtinis, nes vienas jo tikslas yra išrinkti dešimt asmenų į ALB Krašto Tarybą, kad suvažiavimas įvyktų Sydnėje, Lietuvių Dienų metu, gruodžio 28-30 dienomis. Pirmininkas ir paprašė po Atstovų rinkimo čia pat salėje pasilikti susitikimui su jaunu energingu daktaru Rimantu Kėvalu iš Kauno, kuris yra vaikų ligų specialistas, pakviestas atvyko į Melburną dirbti Karališkoje vaikų ligoninėje.

Bendruomenės pirmininkas, perskaitęs šešis darbotvarkės punktus, pranešė, kad Melburnui paskirta išrinkti 10-šimt Atstovų iš Bendruomenės narių į Krašto Tarybą. Jis dar paaikino, kad į Krašto Tarybą įeina, be išrinktų, dar visi garbės nariai ir keturi iš bendruomenės vadovaujančių organizacijų nariai. Iš Melburno: 1. Andrius Vaitiekūnas - Tarybos pirm.; 2. Algis Šimkus - atstovaus Australijos Tautos Fondą; 3. Dana Lynykenė - Pasaulio Lietuvių Seimo atstovė. Dalyvavo Seime Vilniuje; 4. Gabrielius Žemkalnis, buvo Melburno atstovas Seime Vilniuje.

Šalia šitų išrinktų, Melburnui reikalinga buvo išrinkti dar 10-šimt atstovų, kurie su kitų Bendruomenių atstovais diskutuos Sydnėje suvažiavimo visus Australijos Lietuvių Bendruomenei svarbius reikalus. Tai labai svarbi jų rolė ir pirmininkas kvietė atsiliepti norinčioms stoti kandidatais. Tuoj pasigirdo kandidatų pasiūlymai iš publikos ir po trumpos užtrukties atsirado reikiamas skaičius, kurie sutiko būti renkami atstovais. Jie: 1. Henrikas Antanaitis, 2. kun. Egidijus Arnašius, 3. Zigmantas Augaitis, 4. Petras Bimba, 5. Lilija Kozlovskienė, 6. Edvardas Marganavičius, 7. Rita Mačiulaitienė, 8. Birutė Prašmutaitė, 9. Dona Sadauskaitė-Gaylord, 10. Aldona Vyšniauskienė ir du kandidatai: Vlada Petraitienė ir Zita Prašmutaitė.

Kadangi daugiau norinčių kandidatų neatsirado, tai susirinkę tautiečiai jiems smarkiai paplojo ir Bendruomenės pirmininkas priėmė pirmus dešimt Melburno atstovais į Australijos Krašto Tarybą ir du liko kandidatais.

procento, palyginti su tuo pačiu ankstesnių metų laikotarpiu. Tačiau metinė 1,5 milijardo dolerių apyvarta 1999-aisiais ar planuojama 2 milijardų dolerių apyvarta 2000-aisiais vis dar netenkina dviejų valstybių.

Vienas didžiausių Rusijos interesų - intensyvėjantis karinis bendradarbiavimas su Indija, kurios armija tradiciškai ginkluota Sovietų Sąjungoje gamintais ginklais. "L.r."

Po rinkimų Apylinkės pirmininkas pasiteiravo ar dar yra kokių klausimų, pasiūlymų ar kas nors svarbesnio aptarti?

Atsiliepė Birutė Prašmutaitė su pasiūlymu, kad toliau būtų tvarkoma Email jungtis tarp visų Bendruomenių ir į Lietuvą.

Dalia Antanaitienė pasiūlė, kad įtrauktų visus iš Lietuvos naujai atvykusius į Bendruomenės gretas.

Dėl laikraščių susijungimo išklė Birutė Prašmutaitė dar klausimą. Ji taip pat paprašė, kad Taryba toliau remtų Kongresą Australijoje.

p.Šidlauskas pasakė, kad Henrikas Antanaitis šituo klausimu apie laikraštį yra daugiau susipažinęs ir visai vietoj, kad jis suvažiavimui apie tai pakalbėtų.

Daugiau pasisakymų iš publikos nebuvo, bet dar vieną pranešimą pirmininkas išklė, tai, kad sekantiems dviems metams Melburnui prisieina pristatyti naujos Krašto valdybos sąstatą, kuri bus renkama Sydnėje. Paprastai Krašto valdyba renkama iš Krašto Tarybos narių.

Pasigirdo dar vienas pranešimas, tas buvo, kad Birutė Prašmutaitė gavo pakvietimą iš PLB pirmininko p.Kamanto dėl lėšų rinkimo pirmimui naujos krosnies Lietuvių 16-tos Vasario gimnazijai Vokietijoje.

Birutė sutiko rinkti aukas Melburne tos krosnies pirmimui.

Ir jau tikrai paskutinį pranešimą išklė pirmininkas kurį paėmė tvarkyti Gediminas Statkus. Tas visiems kurie ne savo noru, bet privalomai buvo įtraukti į darbą Naciams per karą Vokietijoje, kad jie gali gauti kompensacijos iš Vokietijos. Gediminas Statkus turi adresą ir visą informaciją kur reikia kreiptis. Jeigu žmogus, kuris buvo išvežtas darbams yra miręs, tai vaikai gali reikalauti tos kompensacijos. Paskutinė data kreiptis yra rugpjūčio 11 d. 2001 metais.

Na, štai dar skaitytojo vaizduotei p.Šidlauskas paprašė žodžio ir jis papasakojo, kad neseniai "Mūsų Pastogėje" buvo aprašymas apie vieną lietuvį, kuris iš Vokietijos stėjo į desantininkų mokyklą, o iš ten buvo pasiūstas į Lietuvą, kaip desantininkas prie partizanų. Ten jis kovojo ir buvo sugautas, 25-kis metus buvo ištremtas. Po to paleistas, bet negavęs teisės Lietuvoje apsigyventi, apsigyveno Rytprūsioose. Dabar jis gyvena Lietuvoje, gauna paprastą, mažiausią pensiją. Nei tremtinio nei partizano paramos negauna. p.Šidlauskas galvoja, gal Krašto Taryba galėtų šitą klausimą plačiau pasvarstyti ir kokią nors rezoliuciją iškelti.

Į tai pirmininkas paprašė p.Šidlausko, kad duotų jam apie tą žmogų raštiškai.

Daugiau jau klausimų, pasisakymų ar pasiūlymų nebuvo. Bendruomenės pirmininkas pasveikino visus į Krašto Tarybos suvažiavimą Sydnėje išrinktus atstovus. Padėkojo visiems už dėmesį ir užbaigė šį ALB Melburno Apylinkės narių susirinkimą.

Išrinktiems Atstovams informacija, - pasakė pirmininkas, - bus išdalinta vėliau.

Tuomi ir baigėsi pirmoji Bendruomenės susirinkimo dalis.

ANTROJI BENDRUOMENĖS SUSIRINKIMO DALIS - POPIETĖ SU DR. RIMU KĖVALU

Rašo Alisa BALTRUKONIENĖ

Nieko nedelsiant, smarkus Apylinkės valdybos pirmininkas, Andrius Vaitiekūnas, pakvietė dr. Elvyra Šiurnienę praveisti pasikalbėjimą su daktaru iš Lietuvos, Rimantu Kėvalu.

Čia pat dr. Šiurnienė pakvietė svečią prie stalo ir supažindino susirinkusius su iš Lietuvos daktaru ir su jo šeima. P.Šiurnienė paaiškino, kad dr. Kėvalas atvyko iš Lietuvos pakviestas Melburno Royal Childrens ligoninės į Melburną prieš 8-nis mėnesius. Kiek vėliau jis pasikvietė savo žmoną Vidą, ir dukras - Gintarę ir Jurgitą, kurios irgi čia pat ir jos visiems prisistatė.

Tai labai simpatiška šeima. Pasirodo, p.Kėvalienė su dukrom jau čia gana dažnai Lietuvių Namuose lankosi. Jos visos šoka mūsų tautinių šokių grupėse ir vis atvyksta savaitgaliais repeticijoms. P.Kėvalienė ir praėjusį sekmadienį su vyresne dukra, dirbo Klubo virtuvėje. Abi mergaitės lanko australų mokyklą, neturi problemų su anglų kalba ir bendrai su mokslu. Nuolatiniai šeima gyvena Kaune. Gerbiamas daktaras Kėvalas yra vaikų ligų specialistas ir dabar dirba čia "Royal Childrens Hospital" specialistu.

Dr. Kėvalas sutiko atverti, savo biografinius lapus mūsų klausytojams, iš pat savo jaunystės. Gi pirmiausia jis padėkojo už pakvietimą į susirinkimą, kartu visiems tiems, su kuriais jau buvo susitikęs.

Į Melburną padirbėti specialistu "Royal Childrens Hospital, Parkville" jis atvyko vieniems metams. Jo aukšto lygio kvalifikacijos atidarė jam duris į vaikų ligoninę Melburne ir į kitas Europos šalis.

p.Šiurnienė paprašė dakaro pradėti pokalbį nuo savo jaunystės prisiminimų.

Dr. Rimas Kėvalas, palyginus dar jaunas žmogus, švelnių veido bruožų, pasitikėjimą sukelianti asmenybė, kalba aiškiai dabartiniu greitesniu tempu.

Medicinos studijas jis baigė 85-tais metais, dar sovietmečiu. Jo klinikinė patirtis yra 15-ka metų. Jis baigė Kauno Medicinos Institutą, mokėsi ten 7-nis metus. Po to jis iš karto įstojo, dviejų metų studijoms į taip vadinamą, klinikinę audinatūrą, į kurią įstodavo gydytojai jau su tam tikra praktika, o jis dar jos neturėjo. Po to jam pasisekė, kad Kaune tuo metu buvo Respublikinė-Klinikinė ligoninė, Kauno medicinos universitete, labai, labai stiprus Kardio-chirurginis centras. Kad tai buvo vienintelė vieta visų buvusioj sovietų Sąjungoje, kuri gydė vaikus ir suaugusius nuo širdies ritmo sutrikimo. O tam centrui vadovavo akademikas Briedikis. Jis ir buvo vienas iš dr. Kėvalo dezertacijos vadovų, vienas iš jo pirmųjų mokytojų, vienas tokių žmonių, kurio dėka jis liko dirbti nuo pat pradžių Kaune ir tikisi pasilikti Universitetinėje ligoninėje iki pat galo.

Akademikas Briedikis, tai gydytojas iš didžiosios raidės, - sako dr. Kėvalas. Jis sugeba uždegti jaunus specialistus. Kad yra dabar ten taip, kad iš ten, iš užsienio, gundo, moka didelius pinigus, tačiau daug kas dar pasilieka Lietuvoje. Dr. Kėvalas, karts nuo karto, vis išvažiuoja padirbėti tai į

Dr. Rimantas Kėvalas ir dr. Elvyra Šiurnienė.
A.Vaitiekūno nuotr.

Skandinaviją ir į kai kurias kitas šalis.

Dr. Kėvalo ir kitų surinktų dar tokių "žalių" pradedantieji žingsniai buvo kaip tik po akademiku Briedikiu. Pradžioje kalbėtojas tik nustatydavo tuos sudėtingus širdies ritmo sutrikimus. Tai buvo dr. Kėvalo patys pirmieji žingsniai.

Pasirodo praktikoje ir moksle jam buvo susidariusios tokios labai palankios sąlygos susirinkti medžiagos dezertacijai. Jis ir pasigyrė, kad jo dezertacija buvo pirmoji Nepriklausomaj Lietuvoj, 1991-mais metais, Dezertacija Nr. 1. Tema irgi buvo viena iš pirmųjų Sovietų Sąjungoje, nes niekur kitur vaikų, su širdies ritmo sutrikimais neoperavo.

Atsakomybė, - jis toliau kalbėjo, - buvo didžiulė. Galima įsivaizduoti, suvažiuodavo iš Sovietų Sąjungos žmonės, praradę viltį, kad jie neilgai gyvens, nes nuo širdies ritmo sutrikimo širdis pasidarydavo per 16-18 metų, kaip balionas. Labai išsiplėsdavo, nes pastoviai dirbdavo dažnumu 200-220 kartų. Akademikas Briedikis buvo išradęs gana originalų metodą šituos širdies ritmo sutrikimus išgydyti. Jis šaltu Azotu užšaldydavo tuos papildomus takus, sutvarkydavo normalų ritmą ir širdis vėl sumažėdavo ir žmogus galėdavo normaliai toliau gyventi.

p.Šiurnienė paprašė dr. Kėvalo dar papasakoti kokiose kitose ligoninėse jis dirbo? Ir ar buvo patekęs Rusijoje į jų ligoninę sovietų laikais?

Dr. Kėvalas pasakė, kad pirmas jo specifinis darbas buvo

Vilniuje, pas akademiką Marcinkevičių ir profesorių Silvytį. Prof. Marcinkevičius dabar jau daugelį metų nebedirba. O Rusijoje dr. Kėvalas buvo tik vieną kartą.

Pasirodo, kad Švedijos valstybė skirdavo Pabaltijo šalims ne mažą pinigų sumą už projektą, kuris turėjo būti naudingas ir Švedijai. Ir dr. Kėvalui tada pavyko padaryti tokį projektą apie vidaus infekciją. Kad tai yra problema visame šiauriniame pasaulyje, - pasakė dr. Kėvalas, - žino turbūt kiekvienas. Kad šiuo metu ir Australijoje, Amerikoje ir Lietuvoje yra ši problema. Ir dr. Kėvalui pavyko tada padaryti tokį projektą, kaip sumažinti tos infekcijos riziką, kaip jos dalinai išvengti, nes visiškai jos išvengti yra neįmanoma. Ir tas jo projektas gavo finansavimą ir per tą prasidėjo tokios abipusės kelionės į Švediją, o iš Švedijos atvažiuodavo Švedijos specialistai į Lietuvą padėti.

Vėliau dr. Kėvalui teko specializuotis ir Danijoje, institute Kopenhagoje. Ten jie darė antibiotikų racionalų projektą, kaip nenuodyti vaikų, kaip antibiotikus panaudoti kada jų tikrai reikia. Kaip netarnauti formacijos firmoms. Jis tą sako, nors jo žmona yra Provizorė. Kad formacijos kompanijos visur yra labai turtingos ir jos daro spaudimą naudoti brangius antibiotikus ir ten kur galima išsiversti racionaliu, paprastu gydymu. Pasakė ir, kad Danai turi labai mažą procentą organizmų atsparių antibiotikų.

Matosi, kad dr. Kėvalas yra labai gabus ir darbštus, nes ir

Dalis susirinkusiųjų pasiklausyti dr. R.Kėvalo pranešimo.
A.Vaitiekūno nuotr.

Austrijoje - Zalzburge jam irgi teko laimėti konkursą medicinos tematika.

Prasidėjo ir tarpvalstybinis susitarimas su Šveicarija. Šveicarijos vyriausybė įsipareigojo paremti Lietuvoje 5-kis vaikams specialius skyrius ir juos kiek įmanoma modernizuoti. Tai buvo: Vilnius, Kaunas, Klaipėda, Panevėžys, Šauliai. Tačiau gauti Šveicarų paramą reikėjo turėti atitinkamą lygį. Latvija atrodo neturėjo. Šveicarai Lietuvos ligoninei nupirko labai daug geros aparatūros ir vien tik tai į dr. Kėvalo skyrių, kuris yra nedidelis, 12-kos lovų, tai yra intensinės vaikų terapijos skyrius, buvo investuota virš vieno milijono Amerikos dolerių. Vyko ir apmokymai. Mokė ir medicinos seseris kaip reikia elgtis dirbant ligoninėje.

Dr. Kėvalas pareiškė, kad jie turi labai gerą bendradarbiavimą su Amerikos "Angelų" ligonine, kuri daug padėjo. Jie paruošė iš Lietuvos 16-ka žmonių, jų tarpe ir dr. Kėvalą kaip instruktorių. Tai skubi pagalba be kurios niekur negalėtų dirbti. Jiems davė Video medžiagą, davė "Muliažus", - tai tokios lėlės ant kurių galima mokyti kaip žmogų atgaivinti, atlikti širdies išorinį masažą ir t.t. "Muliažas" brangus, apie 5-6 tūkstančius dol. Juos ten paruošė ir jie dabar jau tris metus apmokina visus Lietuvos gydytojus.

Taip pamažu po Nepriklausomybės atstatymo, jie stengėsi užmegsti ryšius ir, žinoma, reikia turėti atitinkamą žinių bazę, kad su tavim kalbėtų, kad su tavim bendrautų, - pasakė dr. Kėvalas.

p.Šiurnienė dar paprašė malonaus daktaro, papasakoti kaip jam pavyko atvažiuoti į Australiją? Taip pat, kokį darbą specifiniai dabar čia ligoninėje dirba?

Pasirodo dr. Kėvalą rekomendavo tie patys šveicarai ekspertai, į angliškai kalbančią šalį, kur galima būtų dirbti-specializuotis.

Amerikoje, paaiškino geras daktaras, visai kita sistema ir jie niekad neįsileis į ligoninę svetimu. Ten pirma reikia viską baigti, viską iš naujo pradėti. Anglijoje nebuvo vietų, o Šveicarijoje yra naudojamos keturios kalbos, todėl jis pasirinko Australiją, kurioje kaip pats daktaras sako, kad nors ir nevisai Australijoje kalbama angliškai, bet yra kas nors panašus į anglų kalbą. Ir į čia yra labai sunku pakliūti ir jis labai nustebto, kad kiti eilės laukia 2-3 metus. Vistik šita Melburno vaikų ligoninė, - pasakė jis, - yra viena geriausių ligoninių pasaulyje. Ji su Toronto ligonine konkuruoja.

Dr. Kėvalas yra nustebęs, kad tiek daug aparatūros ligoninė gavo iš labdaros. Prie vieno ypatingai gero aparato yra kortelė "Amerikos organizacijos dovana". Daug aparatūros, visi moksliniai darbai, visi tyrimai yra vykdomi labdaros būdu. Kad tas labai džiugus ir sveikintinas dalykas ir daktaras Kėvalas mano, kad tas yra būdinga tiktai Australijoje.

Paklaustas daktaras apie Melburno orą, pasakė, kad geras, truputį šaltas.

Prieita ir prie klausimu: p.Karazijienė paklausė kokios vaikų gydymo problemos yra Lietuvos kaime?

Dr. Kėvalas pasakė, kad jam kol kas niekada neteko dirbti

(Nukelta į 8-tą psl.)

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

PASITIKIME ADVENTĄ!

25-tą lapkričio, šeštadienį 3:30 val. p.p. kviečiame visus

Į ADVENTO VAKARONĘ

Melburno Lietuvių Namuose. Atvažiuokite visi, su seneliais ir vaikais. Bilietų kainos suaugusiems 12 dol., moksleiviams 6 dol., vaikams iki 10 metų - veltui.

Užsisakykite stalus pas Aleną tel. 9338 2172 arba Liliją tel. 9848 8792 iki ketvirtadienio, lapkričio 23-čios d. Laukiame.

Entuziastės

SUSITIKIMAS SU KAUNO NEUROLOGĖM

Maloniai kviečiame visus į pasikalbėjimą su trim neurologėm iš Kauno Universitetinių Klinikų. Šios specialistės, daktarės Danguolė Šiurkienė, Rozita Bagdonienė ir Diana Obelienienė atvyksta į Melbourną neurologijos konferencijai ir sutiko pasidalinti su mumis apie jų darbą Lietuvoje. Ketinama rodyti ir jų atsivežtą video juostą apie Lietuvą.

Pasikalbėjimas įvyks **sekmadienį lapkričio 26 d. 1:00 val. p.p.** Melbourno Lietuvių Namuose, Teatro Salėje.

ALB Melbourno Apylinkės Valdyba

KALĖDOS SU DAINOS SAMBŪRIU!

Kviečiame visus ir iš visur atsilankyti į mūsų **Metinį Koncertą**, kuris įvyks š.m. **gruodžio 3 d., sekmadienį, 13 val. 30 min.** Lietuvių Namuose, koncertinėje salėje.

Bilietai koncertui ir lengvoms vaikams \$15.00

Bilietai tik koncertui \$12.00

Vaikams iki 16 metų veltui.

Lauksime visų!

Melbourno Dainos Sambūrio valdyba

KARIUOMENĖS ŠVENTĖ HOBARTE

Kariuomenės šventė Hobarte bus minima **šeštadienį, 25 d. lapkričio**, pp Šikšnių patalpose, 43 Easton Ave., West Moonah. Kalbės Stepas Augustavičius, deklamuos Juozas Paškevičius. Ramūnas Tarvydas trumpai papasakos apie jo apsilankymą Lietuvoje. Po minėjimo, kava-arbata, užkandžiai suneštiniai. Visi maloniai kviečiami.

Hobarto Lietuvių Bendruomenės Valdyba

Atsakymas susirūpinusiam p. Kedžiui

P.Kedys savo laiške, atspausdintame Ta 43 nr. įtaigoja skaitytojus, kad mano kelionių išlaidos į Lietuvą yra ar bus padengtos kažkokių organizacijų.

Man dar nėra net prisispavė, kad kas galėtų kam nors padengti kelionių išlaidas į Lietuvą, nors esu jau 7 kartus ten buvusi ir du kartu kaip Seimo atstovė. O žmogus, nuvykęs į tėvynę, gali susitikti, be p.Kedžio leidimo, su kuo tik jam patinka, net ir su prezidentu.

Tačiau p.Kedžio pastabos yra kiršinančios, sukeliančios žmonių įtarimą bei nepasitikėjimą. Gaila, kad p.Kedžio, kaip jis sako, 30 metų visuomeninė veikla vis dar klysta tokion pusėn.

dr. Genovaitė Kazokienė
XXI Australijos Lietuvių Dienų
pirmininkė

(Šiuo dr. G.Kazokienės
atsakymu ir užbaigiame šią temą
Tėviškės Aiduose. Red.)

CANBERRA

Kariuomenės šventės minėjimas Canberroje įvyks š.m. **lapkričio mėn. 26 d. (sekmadienį) 2 val. po pietų** Lietuvių Būstinėje - 114 Maitland st. Hachett.

Minėjimo programa:

1. Minėjimą atidaro "Ramovė" skyr. pirmininkas,
2. Žuvusiųjų pagerbimas,
3. G.Kaminsko paskaita "Lietuva ir NATO",
4. Bus rodoma vaizdajuostė "Lietuvių charta",
5. Tautos himnas,
6. Kavutė su užkandžiais.

Kviečiame Canberros ir apylinkės lietuvius minėjime skaitlingai dalyvauti. Prisiminsime ir pagerbsime visus žuvusiuosius už Lietuvos laisvę.

Ramovės Valdyba

PRANEŠIMAS MELBOURNO ŠAULIAMS

Gruodžio mėnesio 2 dieną šeštadienį, 1-mą val. po pietų bus atnašaujamos šv. Mišios, už visus mirusius mūsų brolius šaulius bei seses šaules.

Šv. Mišios įvyks Lietuvių Namuose Bendruomenės kambaryje, Errol St., North Melbourne. Visi šauliai maloniai kviečiami dalyvauti šv. Mišiose, prisiminti mūsų iškeliavusius į amžinybę brolius ir seses. Po šv. Mišių bus Klube užkandukai, kavutė ir pabendravimas.

Šaulių Kuopos Valdyba

KODĖL ALD RENGĖJŲ GRUPĖ PASIRINKO TOKĮ ŽENKLĄ?

Kiekvienas mažesnis ar didesnis žmonių sambūris jaučia reikalą susikurti sau būdingą ženklą, kuris vizualiai išreikštų priklausomybę toms grupėms, kurių nariais žmonės savanoriškai įsijungia. Taip valstybės, partijos, sąjungos, brolijos, seserijos, klubai, o taip pat mokyklos, gimnazijos, sporto organizacijos stengiasi įsigyti juos atstovaujančius ženklus, dar vadinamus emblemomis, o valstybiniu ar stambesniu mastu - herbais.

Taip yra ir su Australijos Lietuvių Dienomis. Jau kelinti metai ALD organizaciniai komitetai susikuria save reprezentuojantį ženklą. Šių, XXI-ųjų Australijos Lietuvių Dienų organizacinis komitetas pasivadino kiek lietuviškiau - Rengėjų Grupe, kuri taip pat norėjo turėti ją simbolizuojantį ženklą.

Atsižvelgiant į XXI ALD Rengėjų Grupės sąstatą, buvo apsisota prie ženklo, būdingiausiai atstovaujančio moterį lietuviškoje tautosakoje, būtent - prie verpstės, moteriško darbštumo simbolio. Čia norėčiau pataisyti mūsų naudojamą "verpstės" žodį, kuris šiuo atveju nėra teisingas. Teisingas žodis turėtų būti "prievertė", nes "verpstė" tėra tik pagalukas, naudotas siūlų susukimui verpiant, šimtmečius prieš verpimo ratelio atsiradimą. Pats verpimas be ratelio buvo žinomas dar 3-2 šimtmečius pr. Kr., ir mūsų vadinamoji "verpstė" puikavosi jei ne 3-2 šimtmečius pr.Kr., tai tikrai dar "žiloje senovėje". Mums pažįstamas verpimo ratelis Lietuvą pasiekė tik XVIII amžiuje.

Visi žinome, kad prievertė yra dailiai bernelio padabinta išraižytas giliapjūviais ar kiauraraščiais raizniniais spinduliuojančiais apskritimais bei segmentinėm žvaigždėm. Ar bernelis žinojo, ką jis iš tikrųjų pjaustė? Mūsų laikų bernelis tik sekė tradiciją, naudojo senuosius simbolius, kurių prasmę žmonės jau seniai užmiršo. Ją etnologai ir mitologai dabar po truputį pradeda aiškintis.

Skritulys turi visuotinę reikšmę, t.y. jis reiškia nepabaigiamumą, amžinybę, mūsų prievertės atveju - amžinąją saulę motinėle. Aukštaičių verpstės turi dažniausiai po tris apskritimus, vidurio Lietuvoje - po du, o žemaičiai dažnai pasitenkina vienu. Ką reiškia aukštaičių trys apskritimai? Pagal mūsų mitologus, tai reiškia tris gyvenimo sferas: dangų, žemę ir požemį. Prievertės, turinčios du apskritimus, reiškia saulę ir žemę arba amžinumą ir laikinumą. Gi žemaičių vienas apskritimas sujungia visas gyvenimo sferas į vieną vienetą.

Dažnai verpstės, be saulės ir jos spindulių, turi ir kitų ženklų, būtent paukštelį, žalčią ir gelelių. Paukšteliai ir žalčiai, be kitų svarbių reikšmių, galioja kaip saulės pasiuntiniai, o gelelė, paprastai išraižyta žiedu ant ilgo koto - "pasaulio medį" arba dar taip vadinamą "gyvybės medį".

Šios prasmės yra išlikusios iš akmens amžiaus, kada bet kokius ženklus akmenyje ar medyje reikėjo išskaptuoti išgalštu akmeniu ar aštriu kaulo smaigaliu. Tuo noriu pasakyti, kad kiekvieną raizinį, kiekvieną pabrėžimą nebuvo lengva išgauti ir todėl niekas neraižė iš neturėjimo ką veikti, bet raizė norėdami ką pasakyti savo garbinamom dievybėm arba stipriom jėgom, tiksliau - norėdami iš jų ką nors išprašyti. Mūsųškai kalbant, tai buvo malda, įkalta į akmenį vaizdu, simboliu. Ko yra prašoma tuose simboliuose? Aišku, žmogus pirmiausia prašo užtarimo, globos, sveikatos ir turbūt, pasisekimo bei turto, dažnai užmiršdamas padėkoti už tai ką jau turi. Tačiau lietuviškuose raizniuose saulės įvaizdžiai pirmiausiai ir yra jos pagarbinimas, o gelelė ar kito augalo įvaizdis - jau prašymas sveikatos ir ilgo igyvenimo. Paukšteliai ir žalčiai, saulės pasiuntiniai, kaip tik ir buvo tie tarpininkai, atnešantys laimę ar išpranašaujantys būsimum įvykius ateityje.

Mūsų laikų bernelis pjaustė

(Nukelta i 8-tą psl.)

PATIKSLINIMAS

Melb. Parapijos susirinkimo aprašyme įvyko klaida. Parašyta, kad L.K.M.D-ja yra surinkusi ir išsiuntė į Lietuvą 880,500 dolerių. Turi būti: K.M.D-ja **uždirbo** ir išsiuntė į Lietuvą 88,550 dolerių.

*****

Kat. M.D-ja nuoširdžiai dėkoja p.Pšauliui už 50 dol. auką.
M.K.D-jos Valdyba

TESTINUMAS LIETUVIŲ KULTŪRINĖS VEIKLOS AUSTRALIJOJE MŪSŲ VISŲ REIKALAS.

Remkime Australijos Lietuvių Fondą. Aukos atleidžiamos nuo pajamų mokesčio "TAX DEDUCTIBLE". Naudokite pavadinimą anglų kalboje:

AUSTRALIAN LITHUANIAN FOUNDATION INC.,
44-50 Errol Street, North Melbourne, Vic. 3051.

Korespondencija: P.O. Box 11, North Melbourne, Vic. 3151.

Turint klausimų skambinti A.Šimkui, telef. (03) 9578-4319.

Paryžius pasveikino M.K. Čiurlionį

Žodis "atradimas" bene dažniausiai skambėjo į parodą atėjusių pirmųjų

lankytojų lūpose

Viename garsiausių Orsė (d'Orsay) muziejų Paryžiuje atidaryta Mikalojaus Konstantino Čiurlionio kūrybos paroda - pats didžiausias iš iki šiol surengtų šimtmečio pradžios lietuvių menininko pristatymų užsienyje.

Tikimės, jog Paryžiuje veiksianti paroda ne tik prancūzams padės atrasti genialiojo menininko kūrybą, - "Kauno diena" sakė Nacionalinio M.K. Čiurlionio dailės muziejaus direktorius Osvaldas Daugelis.

Atidarant Lietuvos ir Prancūzijos prezidentų globojamą parodą dalyvavo Lietuvos kultūros ministras Gintautas Kėvišas,

viceministrė Ina Marčiulionytė, Seimo narys, čiurlionistas Vytautas Landsbergis, Nacionalinio M.K. Čiurlionio dailės muziejaus atstovai.

Į iškilmes taip pat atvyko ambasadorė prie UNESCO Ugnė Karvelis, Lietuvos ambasadorė Prancūzijoje Asta Skaigirytė-Liauškienė, kultūros atašė Giedrė Kabašinskiė. Iki 2001 m. vasario veiksianti paroda reikšmingiausia ne tik apimtimi, bet ir pasaulinės publikos dėmesiu M.K. Čiurlionio kūrybai. Antrąjį po Luvro Orsė muziejų per dieną aplanko 10-12 tūkst. lankytojų, iš jų apie 80 proc. užsieniečių.

Paryžiuje pristatoma ir M.K. Čiurlionio muzikinė kūryba. Numatytas ir V.Landsbergio koncertas, kuriame profesorius supažindins klausytojus su genialiojo lietuvių menininko muzika. Kitų metų sausio 8-ąją Eliziejaus laukų teatro salėje Lietuvos muzikantai atliks simfoninę poemą "Miške", diriguos Mstislavas Rostropovičius.

Maloniausia, kaip teigė telefonu kalbinti kauniečiai muziejininkai, jog ši paroda liudija, kad ir Lietuva, ir M.K. Čiurlionio kūryba turi daug gerbėjų. Vienas populiariausių atsiliepimų: "Sensacingas atradimas!"

"Kauno diena"

KODĖL ALD RENGĖJŲ GRUPĖ PASIRINKO TOKI ŽENKLĄ?

(Atkelta iš 7-to psl.)

simbolius nežinodamas jų pirminės prasmės, bet ir ne dėl neturėjimo ką veikti. Jo tikslas buvo įteikti nužiūrėtai mergelei ir kukliai išbandyti mergelės nusiteikimą jo atžvilgiu. Kaip lietuviškos liaudies dainos rodo, bernelis paprastai buvo linkęs rinktis ne gražiausią, bet darbščiausią mergelę, mokačią dailiai verpti bei austi. Jei mergelė priima prieverpstę bei ja naudojasi visų akivaizdoje, ji jam palanki; jei priima prieverpstę ir jos nenaudoja, paslepia ir niekam nerodo - ji dar svarsto, dar neapsisprendusi, o jei atmeta dovaną - bernelis nebenturi jokių vilčių, nebus jokių piršlių nei vedybų.

Pasirinkus prieverpstę savo ženklui, mums dar reikėjo joje surasti pakankamai ploto, kad galima būtų jame surašyti ir sudatuoti svarbiausią informaciją. Taip ir atsirado "sparnai" su įrašais, apgaubiančiais prieverpstę iš abiejų šonų. Ir visai netikėtai tie sparnai supanašėjo į australiškus bumerangus. Jei kas ir tai žiūrėtų, mes nesipriešinsime.

Mums, XXI Australijos Lietuvių Dienų Rengėjų Grupei, niekas nei prieverpstės, nei paprasčiausios verpstės nėra padovanojęs. Tačiau šiais laikais galbūt ALB Krašto Valdybos, Australijos Lietuvių Fondo, Sydnejaus Apylinkės Valdybos finansinę paramą reikėtų prilyginti senesnių laikų prieverpstės padovanojimui?

Kaip ten bebūtų, bet mes pasiryžusios savo pasirinkto simbolio prasmės nesumenkinti, bet darbščiai ruoštis ir suruošti geras XXI-ąsias Australijos Lietuvių Dienas, į kurias nuoširdžiausiai kviečiame visus apsilankyti.

Genovaitė Kazokienė
XXI ALD Rengėjų Grupės
pirmininkė

Vasario 16 gimnazijai nelaimė

Spalio mėnesio pradžioje Vasario 16 gimnazijai Vokietijoje atsitiko nelaimė - sugedo 30 metų senumo virtuvės krosnis ir negalima gaminti virto ar kepto maisto gimnazijos bendrabutyje gyvenantiems mokiniam. Skubiai reikalinga nauja krosnis, kuri kainuoja 25 tūkstančius markių (apie 12 tūkstančių dolerių). Kadangi Vasario 16 gimnazija neturi reikalingų lėšų, tai PLB Valdyba skelbia specialų Lėšų vaju Vasario 16 gimnazijos virtuvės paramai.

Pati PLB Valdyba greitai pasiuntė 1,000 dol. gimnazijai iš savo kuklaus izdo ir kreipiasi į visų kraštų Bendruomenes ir geraširdžius lietuvius, prašydama skubios paramos. Aukas prašome siųsti šiuo adresu: Lithuanian World Community Foundation, PO Box 140796, Grand Rapids MI 49514-0796 USA, nurodant, kad tai parama Vasario 16 gimnazijai, arba tiesiai gimnazijai: Litauisches Gymnasium, Lorsche Str 1, 68623 Lampertheim, Germany.

Melbourne Vasario 16 gimnazijai krosnies pirkimui aukas renka Birutė Prašmutaitė.

PLB Valdybos informacija

Dvi knygos apie lietuvių išėiviją

Dvidešimtojo amžiaus eigoje Lietuva neteko daug savo gabiausių sūnų ir dukterų. Didžiausias egzodas įvyko Antrajam pasauliniam karui baigiantis. Būtų labai svarbu tą egzodą smulkiai aprašyti. Kaunietis Vidmantas Valiušaitis šiam tikslui. 2000-ais metais jis paskelbė dvi knygas, vieną apie Juozą Brazaitį, kitą apie Vytautą Antaną Dambravą.

Juozas Ambrazavičius-Brazaitis 1941 metais ėjo Laikinosios vyriausybės ministerio pirmininko pareigas, pasitraukė iš Lietuvos į Vokietiją, paskui emigravo į Ameriką. Brazaitis mirė 1974 metais Niujorke. Knygoje skelbiami keturi straipsniai apie tą "ugninį stulpą", taip pat 180 jo laišku. Laiškų tekstai yra kruopščiai komentuojami.

Vytautas Antanas Dambrava gimė 1920 metais. 1941 metais

tėvai, trys broliai ir sesuo sovietinio režimo buvo išstremti iš Lietuvos į Sibirą. Dambrava įsigijo daktaro laipsnį po karo Austrijoje, dirbo "Amerikos balso" tarnyboje, paskui perėjo į diplomatinę JAV tarnybą. Dabar jis yra Lietuvos respublikos nepaprastasis ir įgaliotasis ambasadorius Ispanijos karalystėje. Knyga pateikia įvairybę straipsnių apie Dambravą. Vidmantas Valiušaitis dedikuoja knygą "Šviesiam Tėvo Vinco Valiušaičio (1922-1980) atminimui". Apie savo tėvo tragišką likimą trumpai rašo knygos sudarytojas savo pratarėje.

LIETUVOJE

Apie privatizavimą. Nevykusi privatizavimo politika suformavo neigiamą gyventojų požiūrį į privatizavimą. Daugiau kaip pusė šalies gyventojų nepritaria strateginių objektų pardavimui. Žurnalo "Veidas" užsakymu atlikta apklausa parodė, jog strateginių objektų privatizavimui nepritaria 53,7 proc. Neigiamą požiūrį į privatizavimą veikiausiai suformavo skandalinga "Mažeikių naftos", "Drobės", "Alytas tekstilės", "Lisco" bei kitų bendrovių privatizavimo politika. Gyventojai pareiškė nesitikintis, jog naujoji Vyriausybė įgyvendins konkrečius

Abi knygos gausiai iliustruotos.

Ugninis Stulpas. 25 metai be Juozo Brazaičio. Laiškai. Dokumentai. Liudijimai. Sudarytojas ir redaktorius Vidmantas Valiušaitis. Kaunas, 2000. "Į Laisvę" fondo Lietuvos filialas. 581 psl.

Širdis - Lietuva. Vytautas Antanas Dambrava diplomatinėje tarnyboje. Sudarytojas ir redaktorius Vidmantas Valiušaitis. Kaunas 2000. "Į Laisvę" fondo Lietuvos filialas. 445 psl.

Alfred Bammersberger,
Katholische Universitaet,
Eichstaett, Vokietija

prezidento Valdo Adamkaus iškeltus reikalavimus - mažinti nedarbą, skaidyti ir privatizuoti monopolines įmones, aprūpinti mokyklas kompiuteriais. 47,2 proc. apklaustos dalyvių mano, jog šie reikalavimai - sunkiai įgyvendinti, o 9,7 proc. laiko juos populistiniais.

oooOooo

Mažėjimas - Į Seimą išrinkta 15 moterų. 8 iš jų priklauso A.Brazauskos socialdemokratinei koalicijai. Trys parlamentarės atstovauja Lietuvos liberalų sąjungai, po dvi Seimo nares turės Tėvynės sąjunga ir Naujoji sąjunga. Praeitais kadencijos Seime buvo 25 moterys.

ANTROJI BENDRUOMENĖS SUSIRINKIMO DALIS

(Atkelta iš 6-to psl.)

kaime. Paprasčiausiai dabar, kaip ir visur, ten irgi eina prie "GP". Ir vaikų gydytojai turi specializuotis į "GP". Suaugusių gydytojai turi išmokyti gydyti ir vaikus. Ir kalbėtojas paaiškino, kad kaime šita funkcija atlieka šeimos gydytojai. O kokios problemos? Tai jis galvoja, kad jų visur yra. Lietuvoje yra problema, kad yra per daug gydytojų. Europos Sąjungoje 10,000 gyventojų tenka 25 gydytojais. Lietuvoje dešimčiai tūkstančių gyventojų yra 39 gydytojai.

p.Sodaitienė prašė pasakyti kas daktarui blogiausia čia patiko?

Atsakymas buvo greitas - labiausiai nepatiko čia narkomanai. Tiesiog akis bado. Kad yra narkomanų ir Lietuvoje. Daktaras negali to suprasti ir nelinki tą blogiausiam savo priešui. Kad Šveicarijoje, po Narkomanijos legalizavimo vaizdai gatvėse buvo tiesiog tragiški.

Kun. Egidijus Arnašius

Rinkimų pamokos

(Atkelta iš 3-čio psl.)

Antrosios ir trečiosios vietos laimėtojų susitelkimas ir pasiryžimas formuoti vyriausybę - tinkamiausia išeitis dabartinėje situacijoje. Šiose grupuotėse yra nemaža siekiančių sudaryti normalias sąlygas verslui. O šiandieninėje Lietuvoje - tai svarbiausia. Reikia kuo greičiau ropštis iš duobės. "Dirva"

KUO BŪTI?

(Atkelta iš 3-čio psl.)

priimtume visa, kas iš šalies pateikiama. Tai savotiškas dvasinis neigiamumas. Štai šito labiausiai turėtume bijoti. Pasaulis pilnas puikių pavyzdžių, kai žmonės "neišsigandę" savo tautiškumo, nepakeitę savo tautybės pavadinimo kitu vardu, puikiai sugeba tvarkytis, su kitais bendrauti ir garbingame kelyje išlikti. Štai kad ir žydų tauta. Pagal savo išsidėstymą visame pasaulyje galėtų būti idealiausi kosmopolitai. O ką matome? Žydai, kur jie begyventų, kokiom grupėm ar ideologijom bepriklaustyti, pirmiausia jie yra žydai, kovojantys dėl savo tautos išlikimo, gerovės, kultūros ir nepriklausomos egzistencijos, remiantys savo valstybę be jokių pataikavimų ar išlygų. Atrodo, nesunku būtų ir mums kai ko iš jų pasimokyti.

C.S. - "T.Ž."